

Vabilo v deželo losov in deževnih gozdov (vendar ne tropskih)

Skupina radovednih gozdark in gozdarjev se je leta 1995 odpravila na pot spoznavanja treh vegetacijskih skrajnosti: tropskih gozdov, puščavske klime in borealnih gozdov. Tropske gozdove so opazovali v južnoameriški Francoski Gvajani ter zahodnoafriški Slonokoščeni obali, puščavske razmere pa v podsaharskem Maliju.

V potovalnem načrtu so tako ostali še hladnejši borealni gozdovi sibirskega dela Rusije, kjer so potovalne možnosti postale velika ovira za uspešen obisk. Ker pa so borealni gozdovi med najpomembnejšimi ekosistemi na Zemlji, si jih je vredno ogledati. Ampak kje? V Kanadi, ali natančneje v Britanski Kolumbiji, ki se nahaja na zahodni (pacifiški) strani Kanade, in v Združenih državah Amerike oziroma na Aljaski.

Na štirinajstdnevno potovanje se bomo predvidoma odpravili zadnji teden avgusta 1999. Spoznali bomo posebnosti kanadskega gozdarstva in nasprotja gozdarske politike (več kot 90 % gozdov je v javni lasti,

gospodarjenje z gozdovi temelji na ekonomskih kriterijih, veliko je okoljevarstvenih nevladnih organizacij, ki si prizadevajo za po njihovem mnenju sprejemljivejši način gospodarjenja), gozdarska podjetja in lesnopredelovalne obrate, okoljevarstvene organizacije (predvidoma se bomo srečali z enim od ustanoviteljev Greenpeace-a), izobraževalne in državne ustanove. Opozarjam na možnosti spoznavanja posebnosti načina urejanja odnosov med državo in gozdarskimi podjetji (zakupi, licence, концесije, ipd.). Seveda ne smemo pozabiti na privlačne naravne parke, deževne gozdove in živalstvo pacifiške obale.

Ker je veliko bolj prijetno in uspešno oblikovati podrobnejši program tako s tistimi, ki se šele odločajo za pot, kot tistimi, ki so morda že odločeni, vabim vse, ki si želijo obvestil o potovanju in poteku priprav, da mi to sporočijo na naslov: Milan Šinko, Na klancu 11, 1235 Radomlje ali na e-mail: milan.sinko@uni-lj.si do konca aprila.

Mag. Milan Šinko

Stališča in odmevi

Slovenske predstavitve resolucije o Evropski gozdarski strategiji

Mag. Milan Šinko je v prispevku z zgornjim naslovom opozoril na napake, ki sem jih naredil pri prevajanju Resolucije o gozdarski strategiji EU, objavljene v knjižici Dokumenti vseevropskega procesa o varovanju gozdov v Evropi. Opravičilo za storjene napake je v tem, da je bil prevod opravljen v izjemno kratkem času (v dveh mesecih po konferenci v Lizboni), in da knjižica ni bila v prvi vrsti namenjena predstavitvi politike EU v zvezi z gozdarstvom, pač pa dokumentom iz njenega naslova. Osrednji motiv za izdajo knjižice je bila zaveza iz 8. točke resolucije L2, po kateri je bilo treba poskrbeti za ustrezno objavo in razdelitev Vseevropskih operativnih usmeritev za trajnostno gospodarjenje z gozdovi. Prva priložnost za seznanitev zlasti lastnikov gozdov s temi usmeritvami je bila na sejmju v Gornji Radgoni avgusta 1998, zato smo s prevodom pohiteli bolj, kot bi bilo zaželeno s stališča kakovosti prevajanja. Vsi izvodi knjižice so bili že v celoti razdeljeni, zato bi bilo najbrž treba razmisliti o njenem ponatisu in vanj vključiti tudi re-

soluciji H3 in H4, zlasti pa upoštevati pripombe skrbnih bralcev oziroma ustreznih strokovnjakov, med njimi seveda tudi pripombe mag. Šinka.

Poleg izboljšave prevoda (ena izmed večjih napak je tudi nepravilni prevod imena dokumenta Agenda 21, ki bi se moral glasiti 'Agenda za 21. stoletje', ne pa '21. točka dnevnega reda') bi bilo treba v ponatisu spustiti sporni dokument Evropskega parlamenta in politiko EU za področje gozdarstva predstaviti v posebni publikaciji, katere priprava pa je izjemno zahtevna, saj je ta politika zelo nepregledna (skupne gozdarske politike EU ni), poleg tega pa je v nenehnem spreminjanju. Morda bi bilo smiselno objaviti Gozdarsko strategijo EU, ki jo je Evropska komisija 18. 11. 1998 pripravila na podlagi (slabo prevedene) Resolucije Evropskega Parlamenta, vendar pa se za ta korak na MKGP še nismo odločili, saj mora biti dokument obravnavan še na Evropskem Svetu, v Evropskem parlamentu, Odboru za gospodarska in socialna vprašanja in Odboru regij.

Menim sicer, da Gozdarski vestnik ni pravo mesto za razpravljanje o napakah oziroma ustreznosti nekega prevoda, vendar pa bi se le rad dotaknil nekaterih pripomb, ki jih je navedel mag. Šinko. Nesporno je, da ima izraz 'indefinite' poleg pomena 'nedoločljivosti' tudi pomen 'trajanja' oziroma 'brezkončnosti' in da je bil prevod tu napačen. K tej napaki pa me je navedel nejasen izraz 'proizvodnja storitev', ki ga pri svojem prevodu uporablja tudi mag. Šinko in ga v slovenski strokovni gozdarski literaturi nismo uporabljali. Mislim, da marsikomu ni jasno, kaj ta izraz pomeni, po mojem mnenju pa vključuje tudi učinke gozdov, ki jih ni mogoče tržiti (glej npr. točko 'I' resolucije L1, kjer je izraz 'services' preveden z 'učinki'). Če je temu res tako, je celoten stavek že v originalu vprašljiv, saj ni mogoče uporabljati tržnega pristopa pri učinkih gozdov, ki jih ni mogoče tržiti.

Mag. Šinko me tudi ni prepričal, da je uporaba izraza 'nega' za angleški izraz 'care' nedopustna in napačna, zlasti ne v kontekstu obravnavanega odstavka, ki je usmerjen k ustrezni dejavnosti. Izraz 'nega gozdov' nedvomno bolj navaja k ustreznemu ukrepanju kot izraz 'skrb za gozdove', ki ga kot edinega pravičnega navaja mag. Šinko. Ne razumem tudi, kako si avtor predstavlja odgovorno gospodarjenje z gozdovi brez poglobljenih gozdnogojitvenih premislekov in na njih temelječega ukrepanja.

V zvezi z uporabo velelnikov in pogojnikov stvari tudi niso tako enostavne in enoznačne ter posledično

napačno prevedene, kot navaja mag. Šinko. Problem je v tem, da sporna resolucija spada v kategorijo neobveznih aktov EU, zato bralca, ki o tem ni poučen, ni kazalo zavajati z uporabo velelnikov, kjer ta ni potrebna. Obveznost upoštevanja načela subsidiarnosti, po katerem lahko Skupnost ukrepa samo, če določenih ciljev ni mogoče učinkovito doseči v okviru posameznih držav članic, možno pa jih je doseči v okviru Skupnosti, je namreč določena v členu 3b Pogodbe o ustanovitvi Evropske Skupnosti, zato je precej vseeno, ali se v neobveznem aktu uporablja pogojnik ali velelnik. Prav zaradi neobveznosti akta se v besedilu Gozdarske strategije EU uporabljajo izključno pogojniki, in sicer tudi v zvezi z načelom subsidiarnosti: 'Gozdarska strategija Unije bi morala vzbuditi prilagodljiv pristop, temelječ zlasti na načelu subsidiarnosti' (3. alineja 1. točke II. poglavja).

Z mag. Šinkom se strinjam, da je izpustitev potrebe (ne zahteve, kot navaja avtor) po ekonomski trajnosti hud prevajalski spodrselj, za katerega se opravičujem. Glede na to, da pojem ekonomske trajnosti, vsaj kolikor je meni znano, v slovenski gozdarski literaturi doslej ni bil obdelan, bi bilo zaželeno, da slovensko gozdarsko javnost z njim seznanji primeren strokovnjak s tega področja, kar mag. Šinko nedvomno je.

Mag. Aleksander Golob

O verodostojnosti odslej na internetu

Mag. Ferlin v prejšnji številki Gozdarskega vestnika odgovarja na moj članek Erozija verodostojnosti (GozdV 10, 1998). Vtis je, da je mag. Ferlin nekoliko presenečen, da si dovolim analizo njegove verodostojnosti, vendar se bo moral na to kar navaditi. Verjamem namreč, da je mogoče rabo neprimernih načinov v strokovnih razpravah in strokovnem delu dolgoročno zmanjšati samo z nadaljevanjem javne polemike in izpostavljanjem nasprotnih argumentov. Internet nam

omogoča vedno bolj učinkovito komuniciranje, ki ne bo ogrozilo prostora v Gozdarskem vestniku, zato bom predstavil analizo trditev mag. Ferlina in s tem posredno tudi njegove verodostojnosti na moji spletni strani.

Nasvidenje na: <http://www.uni-lj.si/~bfsinko/index.html> po 1. aprilu.

Mag. Milan Šinko